

TRACTATENBLAD
VAN HET
KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1952 No. 116

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

*Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse
Republiek ter voorkoming van dubbele belasting inzake
belastingen van inkomsten en tot regeling van enige
andere belastingaangelegenheden, met Aan-
vullend Protocol en notawisseling;
Parijs, 30 December 1949*

B. TEKST**VERDRAG****tussen Nederland en Frankrijk ter voorkoming van dubbele belasting
inzake belastingen van inkomsten en tot regeling van enige
andere belastingaangelegenheden**

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en de President van de Franse Republiek, bezield met de wens dubbele belasting inzake belastingen van inkomsten te voorkomen en enige andere belastingaangelegenheden te regelen, hebben besloten een verdrag te sluiten en hebben daartoe als Hun gevolmachtigden benoemd, te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Zijne Excellentie Baron C. G. W. H. Van Boetzelaer Van Oosterhout, Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur bij de Franse Republiek,

De President van de Franse Republiek:

de heer Robert Schuman, Minister van Buitenlandse Zaken,

die, na hun volmachten te hebben uitgewisseld, welke in goede en behoorlijke vorm werden bevonden, over de volgende bepalingen tot overeenstemming zijn gekomen:

Artikel I

Par. 1. De belastingen, die het onderwerp van dit Verdrag uitmaken, zijn:

a) wat betreft Nederland:

1. de grondbelasting;
2. de inkomstenbelasting;
3. de loonbelasting;
4. de dividendbelasting;
5. de commissarissenbelasting;
6. de vermogensbelasting;
7. de vennootschapsbelasting.

b) wat betreft Frankrijk:

1. de inkomstenbelasting van natuurlijke personen (proportionele belasting en progressieve „surtaxe”);
2. de vennootschapsbelasting.

CONVENTION

entre la France et les Pays-Bas pour éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur les revenus et régler certaines autres questions en matière fiscale

Le Président de la République française et Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, animés du désir d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur les revenus et de régler certaines autres questions en matière fiscale, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République Française:

Monsieur Robert Schuman, Ministre des Affaires Etrangères,

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Son Excellence le Baron C. G. W. H. Van Boetzelaer Van Oosterhout, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près la République Française,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

§ 1. Les impôts qui font l'objet de la présente Convention sont:

a) en ce qui concerne les Pays-Bas:

1. la contribution foncière;
2. l'impôt sur le revenu;
3. l'impôt sur les traitements, salaires, pensions;
4. l'impôt sur les dividendes;
5. l'impôt sur les rémunérations des administrateurs de sociétés;
6. l'impôt sur la fortune;
7. l'impôt des sociétés.

b) en ce qui concerne la France:

1. l'impôt sur le revenu des personnes physiques (taxe proportionnelle et surtaxe progressive);
2. l'impôt sur les sociétés.

Par. 2. Dit Verdrag zal eveneens van toepassing zijn op alle andere of soortgelijke belastingen, die ingevoerd mochten worden door de een of de andere van de beide verdragsluitende Staten na de ondertekening van dit Verdrag of in enig gebiedsdeel waartoe dit Verdrag mocht zijn uitgebreid volgens de bepalingen van artikel XXIV.

Artikel II

Voor de toepassing van dit Verdrag:

Par. 1. omvat de uitdrukking „Frankrijk”, wanneer die is gebruikt in aardrijkskundige zin, slechts het Franse moederland, met uitsluiting van Algiers en de overzeese gebieden; duidt de uitdrukking „Nederland”, gebruikt in dezelfde zin, slechts het Koninkrijk in Europa aan.

Par. 2. betekent de uitdrukking „persoon”:

- a) ieder natuurlijk persoon;
- b) iedere rechtspersoon;
- c) iedere groep van natuurlijke personen, die geen rechtspersoonlijkheid bezit.

Par. 3. betekent de uitdrukking „vaste inrichting” de zetels der werkelijke leiding, filialen, fabrieken of andere duurzame inrichtingen waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of ten dele worden uitgeoefend. Wanneer een onderneming van een van de verdragsluitende Staten zakenrelaties onderhoudt in de andere Staat door tussenkomst van een aldaar gevestigd agent, die van de nodige bevoegdheden is voorzien om te onderhandelen en overeenkomsten af te sluiten of die over een goederenvoorraad beschikt om daaruit gewoonlijk de door hem ontvangen bestellingen uit te voeren, wordt die onderneming geacht in laatstbedoelde Staat een vaste inrichting te hebben.

Is het wel te verstaan dat:

(i) de omstandigheid dat een onderneming, die in een van de beide verdragsluitende Staten is gevestigd, met het andere land zakenrelaties onderhoudt door tussenkomst van een commissionair of makelaar of van een dochtermaatschappij, niet medebrengt, dat die onderneming in laatstbedoelde Staat een vaste inrichting heeft;

(ii) de omstandigheid dat een onderneming van een van de beide Staten in de andere Staat, zelfs in de vorm van een duurzame inrichting, over kantoren beschikt, die zich beperken tot de aankoop van goederen, bestemd om één of meer verkoopinrichtingen of werkplaatsen, die deze onderneming in de eerstbedoelde Staat exploiteert, van voorraad te voorzien, er niet toe leidt, dat deze onderneming moet worden beschouwd in de andere Staat een vaste inrichting te hebben;

§ 2. La présente Convention s'appliquera également à tous autres impôts ou taxes analogues qui pourront être établis par l'un ou l'autre des deux Etats contractants après la signature de la présente Convention ou dans un territoire quelconque auquel la présente Convention aura été étendue conformément aux dispositions de l'article XXIV.

Article II

Pour l'application de la présente Convention:

§ 1. Le terme „France”, quand il est employé dans un sens géographique, ne comprend que la France métropolitaine, à l'exclusion de l'Algérie et des Territoires d'Outre-Mer.

Le terme „Pays-Bas” employé dans le même sens, désigne seulement le Royaume en Europe.

§ 2. Le terme „personne” désigne:

- a) toute personne physique;
- b) toute personne morale;
- c) tout groupement de personnes physiques n'ayant pas la personnalité morale.

§ 3. Le terme „établissement stable” désigne les sièges de direction effective, succursales, fabriques ou autres installations permanentes dans lesquelles s'exerce en tout ou en partie l'activité de l'entreprise. Lorsqu'une entreprise de l'un des Etats contractants fait des affaires dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un agent y établi qui est investi des pouvoirs nécessaires pour la négociation et la conclusion des contrats ou qui dispose d'un stock de marchandises pour satisfaire habituellement aux commandes qu'il reçoit, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans ce dernier Etat.

Il est bien entendu que:

(i) le fait, pour une entreprise établie dans l'un des deux Etats contractants, d'avoir des relations d'affaires avec l'autre pays par l'intermédiaire d'un commissionnaire ou courtier ou d'une filiale n'implique pas, pour cette entreprise, l'existence d'un établissement stable dans ce dernier Etat;

(ii) le fait qu'une entreprise de l'un des deux Etats possède dans l'autre Etat, même sous la forme d'installations permanentes, des comptoirs qui se bornent à l'achat de marchandises destinées à l'approvisionnement d'un ou de plusieurs établissements de vente ou de transformation que cette entreprise exploite dans le premier Etat ne permet pas de considérer que celle-ci possède, dans l'autre Etat, un établissement stable;

(iii) voor verzekeringsmaatschappijen de omstandigheid, dat zij in een van de beide verdragsluitende Staten een vertegenwoordiger hebben, die door de autoriteiten van die Staat is toegelaten, of die gemachtigd is om kwitanties voor de inning van premien af te geven, het hebben van een vaste inrichting medebrengt.

Par. 4. wordt als fiscale woonplaats van natuurlijke personen aangemerkt de plaats van hun gewoon verblijf, opgevat in de zin van duurzaam tehuis, of, bij gebreke daarvan, de plaats van hun hoofdverblijf, en als die van rechtspersonen of van groepen van natuurlijke personen, die geen rechtspersoonlijkheid bezitten, de plaats van de zetel van haar werkelijke leiding.

Worden evenwel personen, die hun woonplaats aan boord van een vaartuig hebben, beschouwd hun fiscale woonplaats te hebben in de Staat waar zich de thuishaven van het vaartuig bevindt. Indien de uitbater van een vaartuig, de nationaliteit van een der verdragsluitende Staten hebbende, zijn gewone woonplaats aan boord van het vaartuig heeft, wordt de thuishaven van het vaartuig geacht zich te bevinden in de Staat, waarvan die uitbater de nationaliteit bezit, mits de onderneming haar werkzaamheden uitstrekt tot op het grondgebied van de genoemde Staat.

Par. 5. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit” of „bevoegde autoriteiten”, voor zoveel betreft Frankrijk, de Directeur-Général des Impôts of zijn bevoegde vertegenwoordiger en voor zoveel betreft Nederland, de Directeur-Generaal der Belastingen of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

Artikel III

Inkomsten uit onroerende goederen, daaronder begrepen de voordelen uit landbouwondernemingen, zijn slechts belastbaar in de Staat waar die goederen zijn gelegen.

Artikel IV

Par. 1. Inkomsten uit ondernemingen, op het gebied van nijverheid, mijnbouw, handel of geldwezen zijn slechts belastbaar in de Staat op wiens grondgebied zich een vaste inrichting bevindt.

Par. 2. Indien een onderneming vaste inrichtingen heeft in de beide verdragsluitende Staten, kan ieder van hen slechts belastingen de inkomsten voortvloeiende uit de werkzaamheden van de vaste inrichtingen gelegen op zijn grondgebied.

Par. 3. Deze belastbare inkomsten mogen niet te boven gaan het bedrag van de winsten op het gebied van nijverheid, mijnbouw, handel of geldwezen behaald door de vaste inrichting, daaronder in voorkomend geval begrepen de winsten of voordelen middellijk

(iii) pour les entreprises d'assurances, le fait d'avoir dans l'un des deux Etats contractants un représentant agréé par les autorités de cet Etat ou autorisé à délivrer des quittances pour la recette de primes est considéré comme constituant un établissement stable.

§ 4. Le domicile fiscal des personnes physiques est au lieu de leur résidence normale entendue dans le sens de foyer permanent d'habitation ou, à défaut, au lieu du séjour principal. Celui des personnes morales ou des groupements de personnes physiques n'ayant par la personnalité morale est au lieu du siège de leur direction effective.

Toutefois, les personnes qui ont leur résidence à bord d'un bateau sont considérées comme ayant leur domicile fiscal dans l'Etat où se trouve le port d'attache du bateau. Si l'exploitant d'un bateau, ayant la nationalité de l'un des Etats contractants, a sa résidence normale à bord du bateau, le port d'attache est considéré comme se trouvant dans l'Etat dont cet exploitant a la nationalité, pourvu que l'entreprise étende son activité au territoire dudit Etat.

§ 5. L'expression „autorité compétente” ou „autorités compétentes” signifie, dans le cas de la France, le Directeur général des Impôts ou son représentant dûment autorisé et, dans le cas des Pays-Bas, le Directeur Generaal der Belastingen ou son représentant dûment autorisé.

Article III

Les revenus des biens immobiliers, y compris les bénéfices des exploitations agricoles, ne sont imposables que dans l'Etat où ces biens sont situés.

Article IV

§ 1. Les revenus des entreprises industrielles, minières, commerciales ou financières ne sont imposables que dans l'Etat sur le territoire duquel se trouve un établissement stable.

§ 2. Lorsqu'une entreprise possède des établissements stables dans les deux Etats contractants, chacun d'eux ne peut imposer que le revenu provenant de l'activité des établissements stables situés sur son territoire.

§ 3. Ce revenu imposable ne peut excéder le montant des bénéfices industriels, miniers, commerciaux ou financiers réalisés par l'établissement stable, y compris, s'il y a lieu, les bénéfices ou avantages retirés indirectement de cet établissement ou qui auraient été

verkregen uit die inrichting of die zouden zijn toegewezen of toegekend aan derden, hetzij door verhoging of verlaging van de aan- of verkoopprijzen, hetzij op elke andere wijze. Een evenredig gedeelte van de algemene onkosten van de zetel van de onderneming wordt ten laste gebracht van de resultaten van de verschillende vaste inrichtingen.

Par. 4. De bevoegde autoriteiten van de beide verdragsluitende Staten stellen in voorkomend geval in gemeen overleg de regelen vast voor de verdeling van de inkomsten, indien een regelmatige boekhouding ontbreekt, waaruit nauwkeurig en duidelijk blijkt van de winsten, behorende bij de vaste inrichtingen gelegen op hun onderscheiden grondgebied.

Artikel V

Par. 1. Indien een onderneming van een van de beide Staten, uit hoofde van haar deelneming in de leiding of in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, aan die laatste in haar handels- of financiële betrekkingen voorwaarden stelt of oplegt, afwijkend van die, welke zouden zijn gesteld aan een derde onderneming, kunnen alle voordelen, die normaal tot uiting hadden moeten komen in de boekhouding van een van die ondernemingen, maar die op deze wijze zijn overgebracht naar de andere onderneming, worden opgenomen in de belastbare voordelen van de eerste onderneming.

Par. 2. Een onderneming wordt geacht deel te nemen in de leiding of in het kapitaal van een andere onderneming in het bijzonder, indien dezelfde personen middellijk of onmiddellijk deelnemen in de leiding of in het kapitaal van elk van die twee ondernemingen.

Artikel VI

In afwijking van artikel IV van dit Verdrag, zullen de belastingen, die de inkomsten voortvloeiende uit de uitoefening van zeescheepvaart- of luchtvaartondernemingen treffen, slechts geheven worden in de Staat op wiens grondgebied zich de zetel van de werkelijke leiding van de onderneming bevindt, onder voorwaarde, dat de schepen de vlag voeren of dat de luchtschepen de nationaliteit bezitten van genoemde Staat.

Wat betreft de binnenvaartondernemingen, zullen die belastingen geheven worden in de Staat, op wiens grondgebied zich de zetel van de werkelijke leiding bevindt, of wel, indien de zetel ambulans is, en indien de ondernemer de nationaliteit van een van de verdragsluitende Staten bezit, in de Staat van de nationaliteit van de ondernemer, onder voorwaarde dat de onderneming haar werkzaamheden uitstrekt tot op het grondgebied van genoemde Staat.

attribués ou accordés à des tiers soit par voie de majoration ou de diminution des prix d'achat ou de vente, soit par tout autre moyen. Une quote-part des frais généraux du siège de l'entreprise est imputée aux résultats des différents établissements stables.

§ 4. Les autorités compétentes des deux Etats contractants s'entendent, le cas échéant, pour arrêter les règles de ventilation à défaut de comptabilité régulière faisant ressortir exactement et distinctement les bénéfices afférents aux établissements stables situés sur leur territoire respectif.

Article V

§ 1. Lorsqu'une entreprise de l'un des deux Etats, du fait de sa participation à la gestion ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat, fait ou impose à cette dernière, dans leurs relations commerciales ou financières, des conditions différentes de celles qui seraient faites à une tierce entreprise, tous bénéfices qui auraient dû normalement apparaître dans les comptes de l'une de ces entreprises, mais qui ont été de la sorte transférés à l'autre entreprise, peuvent être incorporés aux bénéfices imposables de la première entreprise.

§ 2. Une entreprise est considérée comme participant à la gestion ou au capital d'une autre entreprise notamment lorsque les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la gestion ou au capital de chacune de ces deux entreprises.

Article VI

Par dérogation à l'article IV de la présente Convention, les impôts prélevés sur les revenus provenant de l'exploitation des entreprises de navigation maritime ou aérienne ne seront perçus que dans l'Etat sur le territoire duquel se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise, à condition que les navires battent pavillon ou que les aéronefs possèdent la nationalité dudit Etat.

En ce que concerne les entreprises de navigation intérieure, ces impôts seront perçus dans l'Etat où se trouve le siège de la direction effective ou bien, si ce siège est ambulante et si l'exploitant possède la nationalité de l'un des Etats contractants, dans l'Etat de la nationalité de l'exploitant, à condition que l'entreprise étende son activité sur le territoire dudit Etat.

Artikel VII

Par. 1. Een vennootschap die haar fiscale woonplaats heeft in Nederland zal in Frankrijk slechts onderworpen zijn aan de proportionele belasting op de opbrengst van roerend kapitaal onder de voorwaarden, gesteld bij de artikelen 39-II en 80 van het besluit No. 48-1986 van 9 December 1948, indien zij in Frankrijk een vaste inrichting heeft in de zin van artikel II, par. 3. Nochtans zal de belastbare opbrengst niet te boven kunnen gaan het bedrag van de winsten of voordelen door de vaste inrichting in Frankrijk behaald en bepaald overeenkomstig de voorschriften van de artikelen IV en V van dit Verdrag.

Par. 2. Een vennootschap die haar fiscale woonplaats heeft in Nederland zal in Frankrijk niet onderworpen kunnen zijn aan de proportionele belasting op de opbrengst van roerend kapitaal wegens haar deelneming in de leiding of in het kapitaal van een vennootschap, die haar fiscale woonplaats in Frankrijk heeft of uit hoofde van iedere andere betrekking met die vennootschap; maar de door laatstbedoelde vennootschap uitgedeelde winsten, die onderworpen zijn aan de proportionele belasting op de opbrengst van roerend kapitaal zullen, in voorkomend geval, voor de regeling van de belasting, verhoogd worden met alle winsten of voordelen, die de eerstbedoelde middellijk mocht hebben getrokken uit laatstbedoelde vennootschap onder de voorwaarden bedoeld in de artikelen IV en V.

Artikel VIII

Par. 1. De opbrengsten van roerende waarden zijn belastbaar in de Staat op wiens grondgebied de genietter zijn fiscale woonplaats heeft.

Par. 2. Iedere verdragsluitende Staat behoudt zich evenwel het recht voor om, overeenkomstig zijn algemene wetgeving, zijn belasting te heffen op de opbrengsten van roerende waarden uitgegeven door vennootschappen en andere gemeenschappen die haar fiscale woonplaats hebben op zijn grondgebied.

Artikel IX

Par. 1. De belasting op de opbrengst van leningen, deposito's en alle andere vorderingen zal slechts geheven worden in de Staat waar de schuldeiser zijn fiscale woonplaats heeft.

Par. 2. Indien de schuldeiser in de beide Staten vaste inrichtingen heeft en indien een van deze inrichtingen een lening toestaat of een deposito plaatst, zal de belasting geheven worden in die van de beide Staten op wiens grondgebied die inrichting is gelegen.

Article VII

§ 1. Une société ayant son domicile fiscal aux Pays-Bas ne sera soumise en France à la taxe proportionnelle sur le revenu des capitaux mobiliers dans les conditions prévues aux articles 39-II et 80 du décret n° 48-1986 du 9 décembre 1948 que si elle possède en France un établissement stable au sens de l'article II, § 3. Toutefois, le revenu taxé ne pourra excéder le montant des bénéfices ou profits réalisés par l'établissement stable en France, déterminé conformément aux dispositions des articles IV et V de la présente Convention.

§ 2. Une société ayant son domicile fiscal aux Pays-Bas ne pourra être soumise en France à la taxe proportionnelle sur le revenu des capitaux mobiliers en raison de sa participation dans la gestion ou dans le capital d'une société ayant son domicile fiscal en France ou à cause de tout autre rapport avec cette société; mais les bénéfices distribués par cette dernière société et passibles de la taxe proportionnelle sur le revenu des capitaux mobiliers seront, le cas échéant, augmentés pour l'assiette de l'impôt, de tous les bénéfices ou avantages que la première aurait indirectement retirés de la dernière société dans les conditions prévues aux articles IV et V.

Article VIII

§ 1. Les revenus des valeurs mobilières sont imposables dans l'Etat sur le territoire duquel le bénéficiaire a son domicile fiscal.

§ 2. Toutefois, chaque Etat contractant conserve le droit de percevoir, conformément à sa législation générale, son impôt sur les revenus des valeurs mobilières émises par les sociétés et autres collectivités qui ont leur domicile fiscal sur son territoire.

Article IX

§ 1. L'impôt sur le revenu des prêts, dépôts, comptes de dépôts et toutes autres créances ne sera perçu que dans l'Etat du domicile fiscal du créancier.

§ 2. Si le créancier possède dans les deux Etats des établissements stables et si l'un de ces établissements consent un prêt ou effectue un dépôt, l'impôt sera perçu dans celui des deux Etats sur le territoire duquel est situé cet établissement.

Par. 3. Iedere verdragsluitende Staat behoudt zich evenwel het recht voor om, volgens zijn algemene wetgeving, de belasting te heffen, welke door vennootschappen en rechtspersonen bij de bron wordt ingehouden.

Artikel X

Par. 1. Royalties betaald voor het genot van onroerende goederen of de exploitatie van mijnen, steengroeven of andere natuurlijke hulpbronnen zijn slechts belastbaar in die van de beide verdragsluitende Staten, waar die goederen, mijnen, steengroeven of andere natuurlijke hulpbronnen zijn gelegen.

Par. 2. Auteursrechten alsmede opbrengsten of royalties, voortvloeiende uit de verkoop of het afstaan van licenties voor het gebruik van patentes, fabrieksmerken en geheime werkwijzen en recepten, die zijn betaald in een van de beide verdragsluitende Staten aan een persoon, die zijn fiscale woonplaats heeft in de andere Staat, zijn vrijgesteld van belasting in eerstbedoelde Staat onder voorwaarde, dat die persoon er zijn werkzaamheden niet uitoefent door middel van een vaste inrichting.

Par. 3. Het woord „royalties”, zoals het is gebruikt in paragraaf 2 van dit artikel, moet worden verstaan als omvattende opbrengsten van filmhuur.

Par. 4. Indien een royalty hoger is dan de innerlijke en normale waarde van de rechten waarvoor zij is betaald, kan de vrijstelling, bedoeld in paragraaf 2 van dit artikel, slechts toegepast worden op het deel van die royalty, dat overeenkomt met die innerlijke en normale waarde.

Artikel XI

Tantièmes, presentiegelden en andere beloningen van bestuurders van vennootschappen op aandelen zijn belastbaar in die van de beide Staten waar zich de fiscale woonplaats van de vennootschap bevindt, onder voorbehoud van de toepassing van het hierna volgende artikel XIV, voor zoveel betreft de bedragen door de belanghebbenden genoten in enige andere hoedanigheid.

Artikel XII

Beloningen, toegekend door de Staat, de departementen, de gemeenten of andere publiekrechtelijke rechtspersonen, opgericht volgens de interne wetgeving van de verdragsluitende Staten, krachtens een dienstverrichting of tegenwoordige of vroegere *werkzaamheid*, in de vorm van *traktementen*, pensioenen, salarissen en andere bezoldigingen, zijn slechts belastbaar in de Staat van de schuldenaar.

§ 3. Toutefois, chaque Etat contractant conserve le droit de percevoir, conformément à sa législation générale, les impôts retenus à la source par des sociétés et des personnes morales.

Article X

§ 1. Les redevances (royalties) versées pour la jouissance de biens immobiliers ou l'exploitation de mines, carrières ou autres ressources naturelles sont seulement imposables dans celui des deux Etats contractants où sont situés ces biens, mines, carrières ou autres ressources naturelles.

§ 2. Les droits d'auteur ainsi que les produits ou redevances (royalties) provenant de la vente ou de la concession de licences d'exploitation de brevets, marques de fabrique, procédés et formules secrets qui sont payés dans l'un des deux Etats contractants à une personne ayant son domicile fiscal dans l'autre Etat sont exemptés d'impôt dans le premier Etat à condition que cette personne n'y exerce pas son activité par l'intermédiaire d'un établissement stable.

§ 3. Le mot „redevance”, tel qu'il est employé au paragraphe 2 du présent article, doit s'entendre comme comprenant les revenus de la location des films cinématographiques.

§ 4. Si une redevance (royalty) est supérieure à la valeur intrinsèque et normale des droits pour lesquels elle est payée, l'exemption prévue au paragraphe 2 du présent article ne peut être appliquée qu'à la partie de cette redevance (royalty) qui correspond à cette valeur intrinsèque et normale.

Article XI

Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations des administrateurs de sociétés par actions sont imposables dans celui des deux Etats où se trouve le domicile fiscal de la société, sous réserve de l'application de l'article XIV ci-après en ce qui concerne les sommes touchées par les intéressés en leurs autres qualités effectives.

Article XII

Les rémunérations allouées par l'Etat, les départements, les communes ou autres personnes morales de droit public régulièrement constituées suivant la législation interne des Etats contractants, en vertu d'une prestation de services ou de travail actuelle ou antérieure, sous forme de traitements, pensions, salaires et autres appointements sont imposables seulement dans l'Etat du débiteur.

Artikel XIII

Particuliere pensioenen en lijfrenten, voortkomende uit een van de verdragsluitende Staten en betaald aan personen, die hun fiscale woonplaats hebben in de andere Staat, zijn vrijgesteld van belasting in eerstbedoelde Staat.

Artikel XIV

Par. 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel XII, hierboven genoemd, zijn de traktementen, salarissen en andere soortgelijke beloningen slechts belastbaar in de Staat op wiens grondgebied de persoonlijke werkzaamheid, bron van die inkomsten, wordt uitgeoefend.

Par. 2. Beloningen van personen die dienst doen op vervoermiddelen, welke het verkeer tussen de beide verdragsluitende Staten onderhouden, zijn evenwel slechts belastbaar in de Staat, waar de genietter van die genoemde beloningen zijn fiscale woonplaats heeft.

Par. 3. Voor de toepassing van par. 1 van dit artikel wordt het niet als uitoefening van persoonlijke werkzaamheid in een van de beide Staten beschouwd, indien een persoon, die in loondienst is van een inrichting gelegen in de andere Staat, op het grondgebied van de eerste Staat een tijdelijke opdracht vervult, die slechts een verblijf van korte duur met zich brengt, tijdens hetwelk zijn beloning ten laste blijft en betaald wordt door genoemde inrichting.

Artikel XV

Par. 1. Inkomsten, voortvloeiende uit de uitoefening van een vrij beroep, en, in het algemeen gesproken, alle inkomsten van arbeid, andere dan die, welke zijn bedoeld in de artikelen XI, XII, XIII en XIV van dit Verdrag, zijn slechts belastbaar in de Staat, waar de persoonlijke werkzaamheid wordt uitgeoefend.

Par. 2. Voor de toepassing van paragraaf 1 hierboven genoemd, wordt de persoonlijke werkzaamheid slechts geacht in een van de beide Staten te worden uitgeoefend, indien zij een vast middelpunt heeft in die Staat.

Par. 3. Als vrije beroepen in de zin van dit artikel worden in het bijzonder beschouwd de werkzaamheden op het gebied van wetenschap, kunst, letterkunde, onderwijs of opvoeding, alsmede die van doktoren, advocaten, architecten of ingenieurs.

Artikel XVI

Hoogleraren en andere leden van het onderwijzend personeel van een van de beide verdragsluitende Staten, die zich naar het grondgebied van de andere Staat begeven met het doel daar onderwijs te

Article XIII

Les pensions privées et les rentes viagères provenant d'un des Etats contractants et payées à des personnes ayant leur domicile fiscal dans l'autre Etat sont exemptés d'impôt dans le premier Etat.

Article XIV

§ 1. Sous réserve des dispositions de l'article XII ci-dessus, les traitements, salaires et autres rémunérations analogues ne sont imposables que dans l'Etat sur le territoire duquel s'exerce l'activité personnelle source de ces revenus.

§ 2. Toutefois, les rémunérations des personnes qui sont en service sur des moyens de transport utilisés pour le transport entre les deux Etats contractants ne sont imposables que dans l'Etat du domicile fiscal du bénéficiaire desdites rémunérations.

§ 3. Pour l'application du paragraphe 1 du présent article, n'est pas considéré comme l'exercice d'une activité personnelle dans l'un des deux Etats le fait par un salarié d'un établissement situé dans l'autre Etat d'accomplir sur le territoire du premier Etat une mission temporaire ne comportant qu'un séjour de courte durée au cours duquel sa rémunération continue à être supportée et payée par le dit établissement.

Article XV

§ 1. Les revenus provenant de l'exercice d'une profession libérale et, d'une manière générale, tous revenus du travail, autres que ceux qui sont visés aux articles XI, XII, XIII et XIV de la présente Convention, sont imposables seulement dans l'Etat où s'exerce l'activité personnelle.

§ 2. Pour l'application du paragraphe 1 ci-dessus, l'activité personnelle n'est considérée comme s'exerçant dans l'un des deux Etats que si elle a un point d'attache fixe dans cet Etat.

§ 3. Sont considérées comme professions libérales au sens du présent article notamment l'activité scientifique, artistique, littéraire, enseignante ou pédagogique ainsi que celle des médecins, avocats, architectes ou ingénieurs.

Article XVI

Les professeurs et autres membres du personnel enseignant de l'un des deux Etats contractants qui se rendent sur le territoire de l'autre Etat en vue d'y professer, pour une période de deux années au plus,

geven, voor een tijdvak van ten hoogste twee jaren, aan een universiteit, een lyceum, een college, een school of elke andere onderwijs-richting, zijn vrijgesteld van belasting in laatstbedoelde Staat voor de vergoeding, welke zij daar ontvangen uit hoofde van hun onderwijs gedurende genoemd tijdvak.

Artikel XVII

Studenten en voor de handel opgeleid wordende personen van een van de beide verdragsluitende Staten, die in de andere Staat verblijven uitsluitend om daar hun studies te doen of daar de beroepsvorming te verkrijgen, zijn aan geen enkele belasting onderworpen van de zijde van laatstbedoelde Staat voor de bijdragen, die zij ontvangen van een persoon, die zijn fiscale woonplaats heeft in de eerstbedoelde Staat.

Artikel XVIII

Inkomsten niet genoemd in de voorgaande artikelen zijn slechts belastbaar in de Staat, waar de genietter zijn fiscale woonplaats heeft.

Artikel XIX

Het is wel te verstaan, dat de dubbele belasting voorkomen zal worden op de volgende wijze:

A. Wat betreft Nederland:

Niettegenstaande elke andersluidende bepaling van dit Verdrag, zal Nederland, bij het vaststellen van de belasting op inkomsten van personen, die daar te lande hun fiscale woonplaats hebben, in de grondslagen van die belasting kunnen begrijpen alle soorten van inkomsten belastbaar ingevolge de Nederlandse belastingwetgeving. Nederland zal evenwel op de aldus berekende belasting in mindering brengen het deel van die belasting, behorende bij de inkomsten, waarvan het belasten, ingevolge het Verdrag, uitsluitend aan Frankrijk wordt voorbehouden. Deze aftrek zal bepaald worden in overeenstemming met de bepalingen van de Nederlandse wetgeving strekkende tot het voorkomen van de dubbele belasting.

B. Wat betreft Frankrijk:

a) *Inkomstenbelasting van natuurlijke personen (proportionele belasting) en vennootschapsbelasting.*

De inkomsten bedoeld bij dit Verdrag zullen vrijgesteld worden van de belasting in Frankrijk, indien het belasten, ingevolge dit Verdrag uitsluitend is voorbehouden aan Nederland.

b) *Inkomstenbelasting van natuurlijke personen (progressieve „surtaxe”).*

Niettegenstaande elke andersluidende bepaling van dit Verdrag zal de progressieve „surtaxe”, genoemd in artikel I, paragraaf 1, !

dans une université, un lycée, un collège, une école ou tout autre établissement d'enseignement sont exemptés d'impôt dans ce dernier Etat pour la rémunération qu'ils y perçoivent du chef de leur enseignement pendant ladite période.

Article XVII

Les étudiants et les apprentis du commerce de l'un des deux Etats contractants qui séjournent dans l'autre Etat exclusivement pour y faire leurs études ou y acquérir la formation professionnelle ne sont soumis à aucune imposition de la part de ce dernier Etat pour les subsides qu'ils reçoivent d'une personne ayant son domicile fiscal dans le premier Etat.

Article XVIII

Les revenus non mentionnés aux articles précédents ne sont imposables que dans l'Etat du domicile fiscal du bénéficiaire.

Article XIX

Il est entendu que la double imposition sera évitée de la façon suivante:

A. en ce qui concerne les Pays-Bas:

Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, les Pays-Bas, en déterminant l'impôt sur le revenu des personnes qui y ont leur domicile fiscal, pourront comprendre dans les bases de cet impôt toutes les catégories de revenus imposables en vertu de la législation fiscale néerlandaise. Toutefois, les Pays-Bas déduiront de l'impôt ainsi calculé la fraction de cet impôt afférente aux revenus dont l'imposition est, en vertu de la Convention, exclusivement réservée à la France. Cette déduction sera déterminée en conformité avec les dispositions de la législation néerlandaise tendant à éviter les doubles impositions.

B. En ce qui concerne la France:

a) *Impôt sur le revenu des personnes physiques (taxe proportionnelle) et impôt sur les sociétés.*

Les revenus visés par la présente Convention seront exonérés de l'impôt en France, lorsque leur imposition est, en vertu de la présente Convention, exclusivement réservée aux Pays-Bas.

b) *Impôt sur le revenu des personnes physiques (surtaxe progressive).*

Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, la surtaxe progressive mentionnée au paragraphe 1, b, no. 1 de l'article

No. 1, hierboven genoemd, kunnen worden vastgesteld met inachtneming van alle bestanddelen van het inkomen belastbaar volgens de Franse belastingwetgeving.

De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van artikel 114 van de „Code français des Impôts directs”, regelende de wijze van belasten van vreemdelingen, die hun woonplaats in Frankrijk hebben of aldaar verblijven, zullen evenwel van toepassing blijven.

Indien de bepalingen, bedoeld in de voorgaande alinea, niet toepasselijk zijn, zullen de inkomsten, die ingevolge dit Verdrag slechts in Nederland belastbaar zijn, uitgesloten worden van de grondslagen van de progressieve „surtaxe”. Maar deze „surtaxe” zal worden berekend naar de belastingvoet geldende ten aanzien van de gezamenlijke inkomsten van de belastingplichtige.

Artikel XX

Par. 1. De duurzame belastingen op het vermogen, bedoeld bij artikel I hierboven genoemd, worden slechts geheven door de Staat, aan wie de bepalingen van dit Verdrag het recht verlenen de inkomsten voortvloeiende uit bedoeld vermogen te belasten.

Par. 2. Elk vermogen, dat van nature in het algemeen geen inkomsten oplevert, is slechts belastbaar in de Staat, waar de eigenaar zijn woonplaats heeft. De waarde van tot stoffering dienende meubelen is evenwel belastbaar in de Staat van de verblijfplaats, waarbij de meubelen behoren.

Artikel XXI

Par. 1. Onderdanen en vennootschappen of andere groepen van personen van een van de beide verdragsluitende Staten zullen in de andere Staat niet onderworpen zijn aan andere of hogere rechten, dan die, welke opgelegd worden aan de onderdanen en vennootschappen of andere groepen van die laatste Staat.

Par. 2. In het bijzonder genieten de onderdanen van een van de beide verdragsluitende Staten, die belastingplichtig zijn op het grondgebied van de andere Staat, in dezelfde omstandigheden als de nationalen van laatstbedoelde Staat, vrijstellingen, verminderingen van de grondslag, aftrekken en verminderingen van belastingen of heffingen van welke aard ook, toegekend voor gezinslasten.

Evenwel genieten de onderdanen van een van de beide Staten, die hun fiscale woonplaats hebben in een overzees gebiedsdeel van die Staat, slechts van het in de voorgaande alinea bepaalde, indien de onderdanen van de andere Staat, die hun fiscale woonplaats hebben in dat gebiedsdeel, eveneens van de voordelen genieten, toegekend voor gezinslasten in genoemd gebiedsdeel.

1er ci-dessus pourra être déterminée d'après tous les éléments de revenu imposable selon la législation fiscale française.

Toutefois, les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 114 du Code français des Impôts directs fixant le mode d'imposition des étrangers domiciliés ou résidant en France continueront à être appliqués.

Lorsque les dispositions visées à l'alinéa qui précède ne sont pas applicables, les revenus qui sont impossibles seulement aux Pays-Bas en vertu de la présente Convention seront exclus des bases de la surtaxe progressive. Mais cette surtaxe sera calculée d'après le taux effectif par rapport à l'ensemble des revenus de l'assujetti.

Article XX

§ 1. Les impôts permanents sur la fortune visés à l'article 1er ci-dessus ne sont prélevés que par l'Etat auquel les dispositions de la présente Convention confèrent le droit d'imposer les revenus provenant de ladite fortune.

§ 2. Toute fortune, qui, par sa nature, ne produit généralement pas de revenus, n'est imposable que dans l'Etat du domicile du propriétaire. Toutefois, la valeur des meubles meublants est imposable dans l'Etat de la résidence à laquelle les meubles sont affectés.

Article XXI

§ 1. Les ressortissants et les sociétés ou autres groupements de l'un des deux Etats contractants ne seront pas soumis dans l'autre Etat à des droits autres ou plus élevés que ceux qui sont imposés aux ressortissants et aux sociétés ou autres groupements de ce dernier.

§ 2. En particulier, les ressortissants de l'un des deux Etats contractants qui sont impossibles sur le territoire de l'autre Etat bénéficient, dans les mêmes conditions que les nationaux de ce dernier Etat, des exemptions, abattements à la base, déductions et réductions d'impôts ou taxes quelconques accordés pour charges de famille.

Toutefois, les ressortissants de l'un des deux Etats ayant leur domicile fiscal dans un territoire d'Outre-Mer de cet Etat ne bénéficient des dispositions de l'alinéa précédent que si les ressortissants de l'autre Etat ayant leur domicile fiscal dans ce territoire bénéficient également des avantages accordés pour charges de famille dans ledit territoire.

Artikel XXII

De beide verdragsluitende Staten zullen de inlichtingen van fiscale aard uitwisselen, die zij tot hun beschikking hebben en die van nut zouden kunnen zijn voor de andere Staat ter verzekering van de richtige vaststelling en invordering van de belastingen, bedoeld in dit Verdrag, benevens de toepassing, voor zoveel deze belastingen betreft, van de wettelijke bepalingen met betrekking tot het tegengaan van belastingontduiking.

De aldus uitgewisselde inlichtingen zullen een geheim karakter behouden en zij zullen niet ter kennis worden gebracht van andere personen, dan die, welke belast zijn met de aanslagregeling en de invordering van de belastingen bedoeld in dit Verdrag.

De bepalingen van dit artikel zullen in geen geval aldus kunnen worden opgevat, dat zij aan een van de beide verdragsluitende Staten de verplichting opleggen om aan de andere Staat mededeling te doen hetzij van andere inlichtingen dan die, welke zijn eigen belastingwetgeving hem toestaat te verkrijgen, hetzij van inlichtingen, waarvan het verstrekken de schending van een nijverheids-, handels- of beroepsgeheim met zich zou brengen.

Deze bepalingen zullen evenmin aldus opgevat kunnen worden, dat zij aan een van de beide verdragsluitende Staten de verplichting opleggen administratieve maatregelen te vervullen, welke niet overeenkomen met zijn voorschriften of zijn practijk.

Artikel XXIII

Par. 1. Elke belastingplichtige, die aantoonde, dat de maatregelen welke door de belastingautoriteiten van de beide verdragsluitende Staten zijn genomen, voor hem geleid hebben tot dubbele belastingheffing, voor zoveel betreft de belastingen bedoeld in dit Verdrag, kan bij de Staat wiens onderdaan hij is, een verzoek indienen, of, indien de belastingplichtige een vennootschap of andere groep is, bij de Staat, waar die vennootschap of die groep is opgericht of georganiseerd. Indien de gegrondheid van dit verzoek wordt erkend, kan de bevoegde autoriteit van die Staat zich met de bevoegde autoriteit van de andere Staat verstaan, om op billijke wijze de dubbele belastingheffing te voorkomen.

Par. 2. De bevoegde autoriteiten van de beide verdragsluitende Staten kunnen zich eveneens verstaan om de dubbele belasting ongedaan te maken in de gevallen, die door dit Verdrag niet geregeld zijn, alsmede in de gevallen, waarin de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag aanleiding zou geven tot moeilijkheden of twijfel.

Artikel XXIV

Par. 1. Ten tijde van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden van dit Verdrag of na die uitwisseling en voor zolang het

Article XXII

Les deux Etats contractants échangeront les renseignements d'ordre fiscal qu'ils ont à leur disposition et qui seraient utiles à l'autre Etat pour assurer l'établissement et le recouvrement réguliers des impôts visés par la présente Convention ainsi que l'application, en ce qui concerne ces impôts, des dispositions légales relatives à la répression des fraudes fiscales.

Les renseignements ainsi échangés conserveront un caractère secret et ne seront pas communiqués à des personnes autres que celles qui sont chargées de l'assiette et du recouvrement des impôts visés par la présente Convention.

Les dispositions du présent article ne pourront en aucun cas être considérées comme imposant à l'un des deux Etats contractants l'obligation de communiquer à l'autre Etat, soit des renseignements autres que ceux que sa propre législation fiscale lui permet d'obtenir, soit des renseignements dont la production impliquerait la violation d'un secret industriel, commercial ou professionnel.

Ces dispositions ne pourront pas, non plus, être considérées comme imposant à l'un des deux Etats contractants l'obligation d'accomplir des actes administratifs qui ne seraient pas conformes à sa réglementation ou à ses pratiques.

Article XXIII

§ 1. Tout contribuable qui prouve que les mesures prises par les autorités fiscales des deux Etats contractants ont entraîné pour lui une double imposition en ce qui concerne les impôts visés par la présente Convention peut adresser une demande à l'Etat dont il est ressortissant ou, si ce contribuable est une société ou autre groupement, à l'Etat où cette société ou ce groupement a été créé ou organisé. Si le bien fondé de cette demande est reconnu, l'autorité compétente de cet Etat peut s'entendre avec l'autorité compétente de l'autre Etat pour éviter de façon équitable la double imposition.

§ 2. Les autorités compétentes des deux Etats contractants peuvent également s'entendre pour supprimer la double imposition dans les cas non réglés par la présente Convention, ainsi que dans les cas où l'interprétation ou l'application de la présente Convention donnerait lieu à des difficultés ou à des doutes.

Article XXIV

§ 1. Au moment de l'échange des instruments de ratification de la présente Convention ou postérieurement à cet échange et tant que

Verdrag van kracht zal blijven, zal de een of de ander van de beide verdragsluitende Staten, bij kennisgeving gegeven aan de andere Staat langs diplomatieke weg, zijn wens of de wens van de Regering van een van de overzeese gebiedsdelen kenbaar kunnen maken, dat de werking van het Verdrag geheel of behoudens de wijzigingen, die in de kennisgeving zullen zijn bepaald, wordt uitgebreid tot dat gebiedsdeel, onder voorwaarde dat bedoeld gebiedsdeel belastingen heft, die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen, bedoeld in artikel I hiervoor.

De kennisgeving zal aangeven van welke datum of welke data af de uitbreiding in werking zal moeten treden, met dien verstande, dat deze datum of deze data gelegen zullen zijn tenminste zestig dagen na de datum van de mededeling van de kennisgeving.

Par. 2. De bepalingen van dit Verdrag zullen in het gebiedsdeel of in de gebiedsdelen, omschreven in de kennisgeving bedoeld in de voorgaande paragraaf, onder de voorwaarden en bedingen, welke in de kennisgeving mochten zijn omschreven, van toepassing zijn van de datum of de data af, die erin zullen zijn aangegeven, tenzij de verdragsluitende Staat, die de kennisgeving zal hebben ontvangen, vóór de datum vastgesteld voor een bepaald gebiedsdeel, de andere verdragsluitende Staat, schriftelijk en langs diplomatieke weg heeft ingelicht, dat hij de kennisgeving niet aanvaardt voor zoveel dat gebiedsdeel betreft, in welk geval de bepalingen, welke het onderwerp van de kennisgeving uitmaken, op genoemd gebiedsdeel niet toegepast zullen worden.

Par. 3. Op elk tijdstip na verloop van een tijdvak van een jaar, aanvangende met het in werking treden van een uitbreiding, waarvan overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel kennis is gegeven, zal de een of de andere van de verdragsluitende Staten, door middel van een kennisgeving, langs diplomatieke weg aan de andere verdragsluitende Staat gedaan, een einde kunnen maken aan de toepasselijkheid van dit Verdrag in ieder gebiedsdeel waartoe dit Verdrag zal zijn uitgebreid. Het Verdrag zal ophouden van toepassing te zijn in het gebied of in de gebiedsdelen, omschreven in de kennisgeving van de datum of de data af, aangegeven in die kennisgeving.

Het is evenwel wel te verstaan, dat deze datum of die data gelegen zullen zijn tenminste zes maanden na die van de kennisgeving en dat deze kennisgeving op geen enkele wijze het van kracht blijven zal aantasten van het Verdrag tussen Frankrijk en Nederland dan wel tussen een van deze twee landen en ieder ander gebiedsdeel, waartoe dit Verdrag zal zijn uitgebreid krachtens de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel.

Par. 4. Voor de toepassing van dit Verdrag in ieder gebiedsdeel waartoe het zal zijn uitgebreid, zal telkenmale dat het Verdrag ver-

la Convention restera en vigueur, l'un ou l'autre des deux Etats contractants pourra, sur avis donné à l'autre Etat par la voie diplomatique, faire connaître son désir ou le désir du Gouvernement de l'un des territoires d'Outre-Mer que les effets de la Convention soient, entièrement ou sous réserve des modifications qui seront stipulées dans l'avis, étendus à ce territoire, à la condition que ledit territoire perçoive des impôts analogues en substance aux impôts visés à l'article 1er ci-dessus.

L'avis indiquera la date ou les dates à partir desquelles l'extension devra prendre effet, étant entendu que cette date ou ces dates seront postérieures d'au moins soixante jours à la date de la notification de l'avis.

§ 2. Dans le ou les territoires désignés par l'avis visé au paragraphe précédent, les dispositions de la présente Convention s'appliqueront, dans les conditions et sous les réserves qui pourront être précisées dans l'avis, à partir de la date ou des dates qui y seront indiquées à moins que, avant la date fixée pour un territoire déterminé, l'Etat contractant qui aura reçu la notification n'ait informé l'autre Etat contractant, par écrit et par la voie diplomatique, qu'il n'accepte pas la notification en ce qui concerne ce territoire, auquel cas les dispositions faisant l'objet de la notification ne seront pas appliquées audit territoire.

§ 3. A tout moment après l'expiration d'une période d'un an à partir de l'entrée en vigueur d'une extension notifiée conformément aux dispositions du paragraphe 1er du présent article, l'un ou l'autre des Etats contractants pourra, par un avis transmis à l'autre Etat contractant par la voie diplomatique, mettre fin à l'application de la présente Convention dans tout territoire auquel cette Convention aura été étendue. La Convention cessera de s'appliquer dans le territoire ou dans les territoires désignés dans l'avis à partir de la date ou des dates indiquées dans cet avis.

Il est entendu, toutefois, que cette date ou ces dates seront postérieures d'au moins six mois à celle de la notification et que celle-ci n'affectera en aucune manière le maintien en vigueur de la Convention entre la France et les Pays-Bas, non plus qu'entre l'un de ces deux pays et tout autre territoire auquel cette Convention aura été étendue en vertu des dispositions du paragraphe premier du présent article.

§ 4. Pour l'application de la présente Convention dans tout territoire auquel elle aura été étendue, il y aura lieu, chaque fois que

wijst naar Frankrijk of naar Nederland, aangenomen worden, dat het eveneens verwijst naar bedoeld gebiedsdeel.

Par. 5. Tenzij de beide verdragsluitende partijen uitdrukkelijk over andersluidende bepalingen tot overeenstemming zijn gekomen, zal de opzegging van dit Verdrag krachtens artikel XXVI een einde maken aan de toepasselijkheid van dit Verdrag wat betreft ieder gebiedsdeel waartoe het zal zijn uitgebreid onder de voorwaarden genoemd in dit artikel.

Par. 6. Voor de toepassing van dit artikel betekent de uitdrukking „overzees gebiedsdeel” een kolonie, een protectoraat of ieder ander overzees gebiedsdeel, geplaatst onder de souvereiniteit of onder het mandaat van een van de beide verdragsluitende Staten of krachtens zijn grondwet verenigd met een van die Staten, maar zij omvat niet de gebiedsdelen, die niet diplomatiek vertegenwoordigd zijn, hetzij door Frankrijk, hetzij door Nederland.

Artikel XXV

Par. 1. Dit Verdrag is opgesteld in de Franse en Nederlandse taal; beide teksten zullen authentiek zijn. Het zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te 's-Gravenhage worden uitgewisseld.

Par. 2. Het Verdrag zal in werking treden op de eerste Januari van het jaar volgend op de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden, met dien verstande, dat het van kracht zal zijn voor alle belastingen vastgesteld voor dat jaar.

De inlichtingen, bedoeld in artikel XXII, voor zover zij ambts-halve worden uitgewisseld, zullen verstrekt worden naar mate zij ter beschikking zullen komen tijdens de duur van de toepasselijkheid van het Verdrag.

Artikel XXVI

Dit Verdrag zal van kracht blijven gedurende onbepaalde tijd.

Van de eerste Januari 1953 af zal evenwel ieder van de beide verdragsluitende Staten, schriftelijk en langs diplomatieke weg, in de loop van het eerste halfjaar van ieder jaar, aan de andere Staat kennis kunnen geven van zijn voornemen een einde aan dit Verdrag te maken. In dat geval zal dit Verdrag ophouden van toepassing te zijn van de eerste Januari af van het jaar volgende op de datum van de kennisgeving, met dien verstande, dat, wat de jaarlijkse belastingen betreft, zijn werking beperkt zal zijn tot die, welke zullen worden vastgesteld voor het jaar in de loop waarvan deze kennisgeving zal hebben plaats gehad.

Ter oorkonde waarvan de gevolmachtigden van de beide Staten dit Verdrag hebben ondertekend en hun zegel eraan hebben gehecht.

(w.g.) W. VAN BOETZELAER

(w.g.) SCHUMAN

la Convention se réfère à la France ou aux Pays-Bas, de considérer qu'elle se réfère également audit territoire.

§ 5. A moins que les deux parties contractantes ne soient expressément convenues de dispositions contraire, la dénonciation de la présente Convention en vertu de l'article XXVI mettra fin à l'application de cette Convention en ce qui concerne tout territoire auquel elle aura été étendue dans les conditions prévues par le présent article.

§ 6. Pour l'application du présent article, l'expression „territoire d'Outre-Mer" signifie une colonie, un protectorat ou tout autre territoire d'outre-mer placé sous la souveraineté ou sous le mandat de l'un des deux Etats contractants ou uni par son droit constitutionnel à l'un de ces Etats, mais elle ne comprend pas les territoires qui ne sont pas représentés diplomatiquement soit par la France, soit par les Pays-Bas.

Article XXV

§ 1. La présente Convention est rédigée en langue française et néerlandaise, les deux textes faisant également foi. Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à La Haye dans le plus bref délai.

§ 2. La Convention entrera en vigueur le 1er janvier de l'année suivant l'échange des instruments de ratification, étant entendu qu'elle produira ses effets en ce qui concerne tous les impôts établis au titre de cette année.

Les renseignements visés à l'article XXII, pour autant qu'ils sont échangés d'office, seront fournis dans la mesure où ils deviendront disponibles pendant la durée d'application de la Convention.

Article XXVI

La présente Convention restera en vigueur pendant une durée indéfinie.

Toutefois, à partir du 1er janvier 1953, chacun des deux Etats contractants pourra notifier à l'autre Etat, dans le courant du premier semestre de chaque année, par écrit et par la voie diplomatique son intention de mettre fin à la présente Convention. En ce cas, cette Convention cessera d'être applicable à partir du 1er janvier de l'année suivant la date de la notification, étant entendu que ses effets se trouveront limités en ce qui concerne les impôts annuels, à ceux qui seront établis au titre de l'année au cours de laquelle cette notification aura eu lieu.

En foi de quoi les plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente Convention et y ont apposé leur sceau.

(s.) SCHUMAN

(s.) W. VAN BOETZELAER

AANVULLEND PROTOCOL

Bij gelegenheid van de ondertekening van dit Verdrag, strekkende tot voorkoming van dubbele belasting inzake belastingen van inkomsten en tot regeling van enige andere belastingaangelegenheden, hebben de gevolmachtigden de volgende eenstemmige verklaring gedaan, die een integrerend deel van het Verdrag zelf zal vormen:

I

Met betrekking tot artikel VII

Het is voor de toepassing van artikel VII wel te verstaan, dat indien een vennootschap, die haar fiscale woonplaats in Frankrijk heeft, optreedt als agent of vertegenwoordiger in de zin van artikel II paragraaf 3, van een vennootschap, die haar fiscale woonplaats in Nederland heeft, deze laatste onderworpen zal zijn aan de regeling getroffen in de eerste paragraaf van genoemd artikel VII.

II

Met betrekking tot artikel XXI

Het is wel te verstaan, dat de bepalingen van artikel XXI van het Verdrag niet toepasselijk zijn op de vrijstellingen, toegekend aan de vennootschappen, die haar maatschappelijke zetel in Frankrijk hebben, met name die voorzien in de artikelen 137, 143, 153 en 154 van de „Code français des Valeurs mobilières”.

III

Met betrekking tot artikel XXII

Het is wel te verstaan dat de uitwisseling van inlichtingen, voorzien in artikel XXII van het Verdrag, slechts plaats vindt naar mate de documenten, waarover de administraties van de beide Staten beschikken, gewoonlijk door hen gebruikt worden.

Opgemaakt in tweevoud te Parijs, d.d. 30 December 1949.

(w.g.) W. VAN BOETZELAER

(w.g.) SCHUMAN

PROTOCOLE ADDITIONNEL

Au moment de procéder à la signature de la présente Convention tendant à éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur les revenus et à régler certaines autres questions en matière fiscale les plénipotentiaires soussignés ont fait la déclaration concordante suivante, qui forme partie intégrante de la Convention même.

I

Additif à l'article VII

Pour l'application de l'article VII, il est entendu que si une société ayant son domicile fiscal en France agit comme agent ou représentant au sens de l'article II, paragraphe 3, d'une société ayant son domicile fiscal aux Pays-Bas, cette dernière sera soumise au régime prévu au paragraphe 1er dudit article VII.

II

Additif à l'article XXI

Il est entendu que les dispositions de l'article XXI de la Convention ne s'appliquent pas aux exceptions réservées aux sociétés qui ont leur siège social en France, notamment à celles prévues par les articles 137, 143, 153 et 154 du Code français des Valeurs mobilières.

III

Additif à l'article XXII

Il est entendu que l'échange des renseignements prévu à l'article XXII de la Convention n'a lieu que dans la mesure où les documents dont les Administrations des deux Etats disposent sont normalement exploités par celles-ci.

Fait en double exemplaire à Paris, le 30 décembre 1949.

(s.) SCHUMAN

(s.) W. VAN BOETZELAER

MINISTÈRE DES
AFFAIRES ÉTRANGÈRES

Paris, le 30 décembre 1949

Monsieur l'Ambassadeur,

J'ai l'honneur de porter à votre connaissance, au moment où est signée la Convention que la France et les Pays-Bas ont négociée pour éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur les revenus et régler certaines autres questions en matière fiscale, que le Gouvernement français accepte, mais sans que cette mesure puisse donner droit à aucun remboursement d'impôts, d'appliquer rétroactivement à compter du 1er janvier 1937 les dispositions des articles V et VII de cette Convention, réserve faite cependant du cas où, dès avant la date d'entrée en vigueur de ladite Convention, aurait été rendue une décision administrative non susceptible de recours ou une décision judiciaire définitive, lorsque celle-ci n'a pas fait l'objet d'un recours en cassation.

Je précise que le bénéfice de cette mesure concerne à la fois l'impôt sur le revenu des valeurs mobilières et l'impôt sur le revenu des personnes physiques (taxe proportionnelle) qui se trouve substitué au précédent depuis le 1er janvier 1949.

Veuillez agréer, Monsieur l'Ambassadeur, les assurances de ma très haute considération.

Son Excellence

Monsieur le Baron Van Boetzelael Van Oosterhout,
Ambassadeur des Pays-Bas,
Paris

(s.) SCHUMAN

AMBASSADE DES PAYS-BAS

No. 17738

Paris, le 30 décembre 1949

Monsieur le Ministre,

Vous avez bien voulu m'adresser au nom du Gouvernement français la lettre suivante:

(zoals in No. I)

J'ai l'honneur de vous donner acte de cette communication, dont je vous remercie au nom de mon Gouvernement.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma plus haute considération.

(s.) W. VAN BOETZELAER

*Son Excellence
Monsieur Robert Schuman,
Ministre des Affaires Etrangères.*

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van de notawisseling luidt:

No. I

MINISTERIE VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Parijs, 30 December 1949.

Mijnheer de Ambassadeur,

Ik heb de eer te Uwer kennis te brengen, op het ogenblik van de ondertekening van het door onderhandelingen tussen Frankrijk en Nederland tot stand gekomen Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting inzake belastingen van inkomsten en tot regeling van enige andere belastingaangelegenheden, dat de Franse Regering accoord gaat met de toepassing met terugwerkende kracht, met ingang van 1 Januari 1937, van de bepalingen van de artikelen V en VII van dit Verdrag, zonder dat deze maatregel echter recht kan geven op enige terugbetaling van belastingen, en onder voorbehoud voor het geval reeds vóór de datum van het in werking treden van genoemd Verdrag een administratieve beslissing, welke niet vatbaar is voor beroep, of een definitieve rechterlijke beslissing zou zijn genomen, indien daartegen niet een beroep in cassatie is ingesteld.

Ik stel nader vast, dat het voorrecht van deze maatregel zowel geldt voor de belasting op de opbrengst van roerende waarden als voor de inkomstenbelasting van natuurlijke personen (proportionele belasting), welke sedert 1 Januari 1949 voor de eerstgenoemde in de plaats is gesteld.

Gelief, Mijnheer de Ambassadeur, de verzekering mijner zeer bijzondere hoogachting te aanvaarden.

(w.g.) SCHUMAN

*Aan Zijne Excellentie
Baron van Boetzelaer van Oosterhout,
Ambassadeur van Nederland,
Parijs*

No. II

AMBASSADE DER NEDERLANDEN

No. 17738

Parijs, 30 December 1949

Mijnheer de Minister,

U was zo vriendelijk mij in naam van de Franse Regering de volgende brief te doen toekomen:

(zoals in No. I)

Ik heb de eer U akte te geven van deze mededeling, waarvoor ik U namens mijn Regering bedank.

Gelief, Mijnheer de Minister, de verzekering mijner zeer bijzondere hoogachting te aanvaarden.

(w.g.) W. VAN BOETZELAER

*Aan Zijne Excellentie
de Heer Robert Schuman,
Minister van Buitenlandse Zaken,
Parijs.*

D. GOEDKEURING

Het Verdrag en de daarbij behorende, op 24 Juli 1952 gesloten, Aanvullende Overeenkomst behoeven de goedkeuring van de Staten-Generaal ingevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet, alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van het Verdrag is voorzien in artikel XXV, eerste lid. Bekrachtiging van de Aanvullende Overeenkomst van 24 Juli 1952 is voorzien in artikel VI, lid 2.

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag en de hieronder afgedrukte Aanvullende Overeenkomst zullen ingevolge artikel XXV, lid 2, van het Verdrag en de artikelen III en VI, lid 2, van de Aanvullende Overeenkomst in werking treden op de dag van de uitwisseling van de bekrachtigings-oorkonden, met terugwerkende kracht te rekenen van 1 Januari 1951 af.

J. GEGEVENS

Op het onderhavige Verdrag hebben mede betrekking de op 30 December 1949 te Parijs tussen de Nederlandse en de Franse Re-

gering gewisselde nota's nopens de in artikel XXII bedoelde uitwisseling van inlichtingen. Tekst en vertaling van deze nota's zijn in *Trbl.* 1952 No. 115 geplaatst.

Op 24 Juli 1952 is te Parijs tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek een Aanvullende Overeenkomst gesloten, waarvan de tekst luidt:

AANVULLENDE OVEREENKOMST

bij het Verdrag tussen Nederland en Frankrijk, ondertekend te Parijs op 30 December 1949, ter voorkoming van dubbele belasting inzake belastingen van inkomsten en tot regeling van enige andere belastingaangelegenheden

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en de President van de Franse Republiek,

De wens koesterende de bepalingen van het Verdrag tussen Nederland en Frankrijk, ondertekend te Parijs op 30 December 1949, ter voorkoming van dubbele belasting inzake belastingen van inkomsten en tot regeling van enige andere belastingaangelegenheden, alsmede die van het Aanvullend Protocol aan te vullen,

Hebben besloten een aanvullende overeenkomst bij genoemd Verdrag te sluiten en hebben daartoe als hun gevolmachtigden benoemd, te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Zijne Excellentie Baron C. G. W. H. van Boetzelaer van Oosterhout, Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur bij de Franse Republiek;

De President van de Franse Republiek:

de heer Alexandre Parodi, Ambassadeur van Frankrijk, Secretaris-Generaal van het Ministerie van Buitenlandse Zaken;

die, na hun volmachten te hebben uitgewisseld, welke in goede en behoorlijke vorm werden bevonden, over de volgende bepalingen tot overeenstemming zijn gekomen:

Artikel I

Artikel VIII van het Verdrag van 30 December 1949 wordt vervangen door de volgende bepaling:

„De opbrengsten van roerende waarden zijn slechts belastbaar in de Staat op wiens grondgebied de genietter zijn fiscale woonplaats heeft.”

Artikel II

Paragraaf 3 van artikel IX van het Verdrag van 30 December 1949 vervalt.

Artikel III

Onverminderd het bepaalde in het hierna volgende artikel VI, worden in paragraaf 2 van artikel XXV van het Verdrag van 30 December 1949 de woorden: „de eerste Januari van het jaar volgend op de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden” vervangen door

AVENANT**à la Convention entre les Pays-Bas et la France signée à Paris
le 30 décembre 1949, pour éviter les doubles impositions
en matière d'impôts sur les revenus et régler certaines
autres questions en matière fiscale**

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et le Président de la République Française,

désireux de compléter les dispositions de la Convention entre les Pays-Bas et la France, signée à Paris le 30 décembre 1949, pour éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur les revenus et régler certaines autres questions en matière fiscale, ainsi que celles du Protocole additionnel,

ont décidé de conclure un avenant à ladite Convention et ont nommé, à cet effet, pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Son Excellence le Baron C. G. W. H. Van Boetzelaer Van Oosterhout, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire en France;

Le Président de la République Française:

Monsieur Alexandre Parodi, Ambassadeur de France, Secrétaire Général du Ministère des Affaires Etrangères;

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes;

Article I

L'article VIII de la Convention du 30 décembre 1949 est remplacé par la disposition suivante:

„Les revenus des valeurs mobilières ne sont imposables que dans l'Etat sur le territoire duquel le bénéficiaire a son domicile fiscal”.

Article II

Le paragraphe 3 de l'article IX de la Convention du 30 décembre 1949 est abrogé.

Article III

Sous réserve des dispositions de l'article VI ci-après, les mots: „le jour de l'échange des instruments de ratification, avec effet rétroactif à partir du premier janvier 1951” sont substitués aux mots: „le premier janvier de l'année suivant l'échange des instruments de rati-

de woorden „de dag van de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden, met terugwerkende kracht te rekenen van 1 Januari 1951 af.”

Artikel IV

In het tweede lid van artikel XXVI wordt de datum 1 Januari 1953 vervangen door 1 Januari 1956.

Artikel V

Aan het Aanvullend Protocol bij het Verdrag van 30 December 1949 wordt een aanvulling tot artikel VIII toegevoegd, luidende als volgt: „Voor de uitvoering van artikel VIII wordt nader vastgesteld, dat indien de wetgeving van de Staat van de schuldenaar van de opbrengsten toestaat die opbrengsten bij de bron te belasten, de toepassing van de in genoemd artikel neergelegde regel van heffing afhankelijk is van de voorwaarde dat, volgens de in gemeen overleg tussen de bevoegde administraties van de twee Staten vastgestelde procedure, aan de belastingautoriteiten van die Staat wordt gestaafd, dat de genierter zijn woonplaats heeft in de andere Staat en dat hij daar onder de contrôle is van de belastingautoriteiten van laatstbedoelde Staat.

Indien, bij gebreke van de hierboven voorziene voorafgaande staving, de Staat van de schuldenaar van de opbrengsten zijn belasting toepast op het tijdstip van betaling van genoemde opbrengsten, is het de genierter van die betaling niet toegestaan later de in het voorafgaande lid beoogde procedure tot het verkrijgen van teruggaaf van de belasting aan te wenden.”

Artikel VI

Deze Aanvullende Overeenkomst is opgesteld in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Deze Aanvullende Overeenkomst zal een integrerend deel uitmaken van het Verdrag van 30 December 1949; zij zal worden bekrachtigd en zij zal in werking treden op dezelfde dag als genoemd Verdrag.

Zij zal voor het eerst van toepassing zijn op de opbrengsten van de in artikel VIII van het genoemde Verdrag bedoelde roerende waarden, welke van 1 Januari 1951 af betaalbaar zijn gesteld, zonder evenwel aanleiding te geven tot teruggaaf van reeds betaalde belastingen.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde gevolmachtigden deze Aanvullende Overeenkomst hebben ondertekend en er hun zegel aan hebben gehecht.

Gedaan te Parijs, de 24e Juli 1952.

(w.g.) W. VAN BOETZELAER

(w.g.) A. PARODI

fication", au paragraphe 2 de l'article XXV de la Convention du 30 décembre 1949.

Article IV

Au deuxième alinéa de l'article XXVI, la date du 1er janvier 1956 est substituée à celle du 1er janvier 1953.

Article V

Il est ajouté au Protocole additionnel à la Convention du 30 décembre 1949 un additif à l'article VIII, ainsi conçu: „Pour l'exécution de l'article VIII, il est précisé que si la législation de l'Etat du débiteur des revenus permet d'imposer ces revenus à la source, l'application de la règle de perception prévue audit article est subordonnée à la condition qu'il soit justifié à l'autorité fiscale de cet Etat, suivant des modalités arrêtées de concert entre les Administrations compétentes des deux Etats, que le bénéficiaire est domicilié dans l'autre Etat et qu'il s'y trouve sous le contrôle des autorités fiscales de ce dernier Etat.

Si, à défaut de la justification préalable ci-dessus prévue, l'Etat du débiteur des revenus applique son impôt au moment du paiement desdits revenus, le bénéficiaire de ce paiement ne saurait être admis à mettre en oeuvre ultérieurement la procédure visée à l'alinéa qui précède, pour obtenir la restitution de l'impôt."

Article VI

Le présent Avenant est rédigé en langue française et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Le présent Avenant fera partie intégrante de la Convention du 30 décembre 1949; il sera ratifié et il entrera en vigueur le même jour que ladite Convention.

Il sera applicable pour la première fois aux revenus des valeurs mobilières visés à l'article VIII de ladite Convention mis en paiement à partir du 1er janvier 1951, sans pouvoir toutefois donner ouverture à restitution d'impôts acquittés.

En foi de quoi, les plénipotentiaires susmentionnés ont signé le présent Avenant et y ont apposé leur sceau.

Fait à Paris, le 24 juillet 1952.

(s.) W. VAN BOETZELAER

(s.) A. PARODI

Het op 30 December 1949 te Parijs tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek gesloten Verdrag, strekkende tot voorkoming van dubbele belasting voortvloeiende uit de toepassing van de buitengewone belastingen op het vermogen of op de vermogensaanwas, is in *Trbl.* 1952 No. 115 geplaatst.

Uitgegeven de *tweede* October 1952.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. LUNS.